

Mám kovboje cejch

Zelenáči Mirka Hoffmanna

Mám kovboje cejch i teď za časů zlejch
kdy stáda už nesháním na Velkou tůň.
Já míval jsem rád to vlnění stád,
teď od ranče k ranči mě vleče můj kůň.

Prej nebylo fér, že tenkrát můj kvér
si ve městě kapánek zašpásoval.
I předák měl zlost, když tenkrát řek': dost!
a poslední vejplatu vysázet dal.

ref:

Mám kovboje cech,
mou židlí je sedlo a postelí vyhřátá stáj.
Mám kovboje cejch,
mám po boku laso a před sebou neznámej kraj.

Já projezdil kraj, kde ztěžší mě znaj,
ale honáků všude maj tak akorát.
Kůň únavou pad i mě moří hlad,
já v zoufalství začal i karty pak hrát.

A prohrál jsem tak svý sedlo i vak,
jen mý starý laso je všechno co mám.
A ten konopnej krám mně vnuknul teď plán,
když našel jsem nad hlavou příhodnej trám.

ref:

Mám kovboje cech
i když jsem utrpěl zas další citelnej šrám.
Mám kovboje cejch
a na hlavě bouli a u nohou prohnilej trám.

Mám kovboje cech, mám kovboje cejch....